

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/116/2017
Identifikačné číslo spisu:	7713211177
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7713211177.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne V., bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Škultétyho 3, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 8 C 153/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2017 sp. zn. 2 Co 307/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 10. mája 2016 č. k. 8 C 153/2013-218 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania 301,62 eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Vedľajšiemu účastníkovi (Ochrane spotrebiteľom a vlastníkom bytov, Škultétyho 3, Košice) náhradu trov konania nepriznal. Takto rozhodol po zrušení rozsudku z 28. augusta 2015 č. k. 8 C 153/2013-199 uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. apríla 2016 sp. zn. 2 Co 569/2015 vo výroku o trovách konania vrátane trov konania vo vzťahu žalovanej a vedľajšieho účastníka.

2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobkyne uznesením z 31. marca 2017 sp. zn. 2 Co 307/2016 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobkyne a žalovaného. Priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v celom rozsahu. Považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. Zdôraznil, že pri rozhodovaní o trovách konania sa musí rešpektovať v prvom rade meritórny výsledok konania, ktorý je pre žalobkyňu nepriaznivý, keď jej žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola zamietnutá. Procesná úprava pri rozhodovaní o trovách konania preferuje zásahu úspešnosti. Zároveň, v prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné výnimočne úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznať, s odkazom na § 157 C.s.p. (predtým § 150 ods. 1 O.s.p.). O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná

bola v odvolacom konaní úspešná, má preto nárok na náhradu jeho trov.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žalobkyňa dovolanie odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade, ktorou jej súd ako strane, nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.) a súdy oboch inštancií sa odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). Žalobkyňa vyjadrila nespokojnosť najmä so samotným rozhodnutím vo veci samej, t. j. so zamietnutím jej žaloby súdom prvej inštancie, ktorou sa domáhala zrušenia ňou označeného rozhodcovského rozsudku. Mala za to, že súd prvej inštancie nemal žiadny dôvod na zamietnutie žaloby a v tej súvislosti poukázala na Smernicu rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach a spotrebiteľských zmluvách, na niektoré rozsudky Súdneho dvora, či rozsudky krajských súdov Slovenskej republiky. V súvislosti s dodržiavaním princípu právnej istoty poukázala na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, na niektoré jeho rozhodnutia, podľa ktorých povinnosťou všeobecných súdov je, na určitú právnu relevantnú otázku pri jej opakovaní a za rovnakých podmienok dať rovnakú odpoveď. Zdôraznila, že zamietnutie žaloby na základe zmeny ustanovení Exekučného poriadku je minimálne sporná. Z dôvodu právnej istoty mal súd prvej inštancie riadne konať a rozhodnúť. Nemôže byť na jej ťarchu zmena právnej úpravy. Trovy konania nevznikli náhodou ani jej zavinením. Žiadala uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 C.s.p.).

6. V zmysle § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 C.s.p.

7. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom

právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. V danom prípade žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ C.s.p. a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

13. Z ustanovení C.s.p., ktoré sa vzťahujú na dovolacie konanie, nevyplýva jednoznačne, či prichádza do úvahy súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C.s.p., ako aj v zmysle § 421 C.s.p.

14. Otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle týchto ustanovení C.s.p. bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 konštatoval, že: a/ kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 C.s.p. je neprípustná, b/ ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p., c/ ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p., dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste.

15. Uvedeným rozhodnutím veľkého senátu, ktoré je dostupné aj na internetovej stránke najvyššieho súdu (www.nsud.sk), sú senáty najvyššieho súdu viazané (§ 48 ods. 3 veta prvá C. s. p.).

16. Trojčlenný senát 4 C najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania dovolateľky len podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. (nezaoberal sa teda prípustnosťou jej dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.).

17. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo. Žalobkyňa síce venovala podstatnú časť dovolania výhradám voči zamietajúcemu výroku (vo veci samej) súdu prvej inštancie, no pre úplnosť treba dodať, že tento výrok nebol napadnutý odvolaním a tak ani predmetom prieskumu odvolacím súdom.

18. Žalobkyňa dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o trovách konania. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí (porovnaj tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 XCdo 13/2017, 6 XCdo 523/2016, 8 XCdo 3/2017, 16 XCdo 405/2016, 3 XObdo 8/2017, 4 Cdo

89/2017). Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p. preto nemožno vyvodiť.

19. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 420 C.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcov 1/ a 2/ rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.